

Sygn. akt IV Ca 887/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Waclaw Banasik (spr.)

Sędziowie SO Małgorzata Szeromska

SO Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Bałdyga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2016 r. w P.

sprawy z powództwa **A. Ł. (1)**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 21 kwietnia 2015 r.

sygn. akt I C 3845/13

1. zmienia zaskarżony wyrok i zasądzoną w punkcie 1 kwotę podwyższa do 2.185 (dwa tysiące sto osiemdziesiąt pięć) zł oraz nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Płocku kwotę 268,55 (dwieście sześćdziesiąt osiem i 55/100) zł tytułem zwrotu części wydatków;
2. oddala apelację w pozostałej części;
3. zasądza od powoda A. Ł. (2) na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 81 (osiemdziesiąt jeden) zł tytułem zwrotu części kosztów procesu;
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz:
  - Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Płocku kwotę 73 (siedemdziesiąt trzy) zł tytułem zwrotu części wpisu od apelacji, od której powód był zwolniony
  - Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 245,04 (dwieście czterdzieści pięć i 4/100) zł tytułem zwrotu części wydatków.

IV Ca 887/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 grudnia 2013 r. powód A. Ł. (1) wniósł przeciwko pozwanemu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. o zapłatę kwoty 3.175 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Płocku wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie I C 3845/13 upr. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda A. Ł. (1) kwotę 180 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 listopada 2013 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części i nie obciążając powoda kosztami procesu.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne i rozważania.

Strony postępowania - powód A. Ł. (1) i pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. zawarły umowę ubezpieczenia mienia w oparciu o Ogólne Warunki Ubezpieczenia Mienia zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. z dnia 19 grudnia 2012 r.

W dniu 15 października 2013 r. doszło do włamania w pomieszczeniu gospodarczym, należącym do powoda - tj. piwnicy. W konsekwencji tego zdarzenia z pomieszczeń powoda zostały skradzione ruchomości w postaci: nart sportowych z kijkami, roweru marki (...), skrzyni biegów do pojazdu mechanicznego marki F. (...) oraz opon zamiennych z felgą.

W następstwie włamania powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi i przedstawił wykaz skradzionych ruchomości. Decyzją z dnia 14 listopada 2013 r. ubezpieczyciel poinformował powoda, iż w związku ze wskazaną szkodą przyznane zostało odszkodowanie w kwocie 1.825 zł.

W celu ustalenia rzeczywistej wartości szkody poniesionej przez powoda na skutek włamania do pomieszczenia gospodarczego, Sąd Rejonowy postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy D. K.. Jak wynika z opinii biegłego, po dokonaniu zestawienia wartości ruchomości według ich stanu na miesiąc październik 2013 r., powód doznał szkody w kwocie 2.005 zł, na którą składają się: wartość roweru marki (...) - 900 zł, wartość nart sportowych z kijkami - 785 zł oraz wartość skrzyni biegów do pojazdu mechanicznego marki F. (...) - 320 zł.

W ocenie Sądu I instancji powód spełnił swój obowiązek wynikający z zawartej umowy ubezpieczenia majątkowego, to jest uiszczył składkę za ubezpieczenie w określonym terminie. Tym samym na stronie pozwanej ciążył obowiązek spełnienia świadczenia w razie zajścia wypadku określonego w umowie. Powód zawarł z pozwanym (...) S.A. z siedzibą w Ł.

umowę ubezpieczenia mienia, potwierdzoną polisą i ogólnymi warunkami ubezpieczenia. Przedmiotowa umowa ubezpieczenia obejmowała swoim zakresem ochrony domy jednorodzinne, budynki gospodarcze, obiekty małej architektury, budowle, lokale mieszkalne i ruchomości domowe. W przypadku ubezpieczenia ruchomości domowych znajdujących się w domu jednorodzinnym, budynku gospodarczym, budowli, lokalu mieszkalnym, pomieszczeniu gospodarczym ochrona ubezpieczeniowa obejmowała rowery, wózki inwalidzkie, sprzęt turystyczny, sprzęt sportowy i rehabilitacyjny, drobne części do pojazdów mechanicznych. Przedmiotowa umowa obejmowała również swoim zakresem mienie ruchome od kradzieży z włamaniem i rabunku. Integralną część umowy ubezpieczenia stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia mienia zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. z dnia 19 grudnia 2012 r. które w szczególności określały przedmiot i zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela, prawa i obowiązki stron umowy, sposób ustalenia wysokości szkód oraz wypłaty odszkodowania.

Pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności, a przedmiotem sporu była wysokość poniesionej przez powoda szkody. Zgodnie z

treścią art. 824 § 1 k.c., jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, a zgodnie z art. 824 § 1 k.c. suma pieniężna wypłacona z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Wypłata przez pozwanego odszkodowania w łącznej kwocie 1.825 zł nie pokryła wysokości szkody poniesionej przez powoda, której wysokość Sąd Rejonowy ustalił na kwotę 2.005 zł.

Tym samym konieczne stało się zasądzenie na rzecz powoda kwoty 180 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 listopada 2013 r. celem uzupełnienia odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia mienia. W pozostałym zakresie Sąd Rejonowy oddalił powództwo jako nie zasadne bowiem nie odpowiadające wartości poniesionej rzeczywiście szkody. Sąd przyjął datę odsetek wskazaną w pozwie przez powoda. Decyzja o przyznaniu kwoty ubezpieczenia w zaniżonej kwocie zapadła w dacie 30.10.2013 roku, zatem powód był uprawniony żądać odsetek licząc od daty 16 listopada 2013 roku. O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł na zasadzie art. 102 k.p.c.

Apelację od tego wyroku złożył powód A. Ł. (1). Zarzucając Sądowi Rejonowemu zaniżenie wysokości odszkodowania, opierając się na błędnej opinii biegłej, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna.

Wydając zaskarżony wyrok Sąd Rejonowy opierał się na niekompletnym materiale dowodowym. Nie dysponował przede wszystkim polisą ubezpieczeniową, potwierdzającą warunki, na jakich zawarto umowę ubezpieczenia. Z załączonych do akt sprawy „Ogólnych warunków ubezpieczenia mieszkań <przy czynszu>” wynika tymczasem, że możliwe było zawarcie umowy w różnych wariantach. W zależności od wybranego przez strony umowy wariantu odszkodowanie mogło być wypłacane bądź według wartości nowej, rzeczywistej lub rynkowej ubezpieczonych ruchomości. Sąd Rejonowy przyjął, że odszkodowanie winno być wypłacone według wartości skradzionych ruchomości według ich stanu na październik 2013 r., a więc z uwzględnieniem stopnia zużycia tych rzeczy od dnia ich zakupu do dnia ich utraty. Tymczasem z zawartej przez strony umowy ubezpieczenia wynika, że umowę zawarto według wariantu II, a zatem wypłata odszkodowania miała nastąpić według wartości nowej (dowód karta 160). Definicję „wartości nowej” zawiera § 2 pkt 48 ogólnych warunków ubezpieczenia. W oparciu o wskazania wynikające z tego przepisu przeprowadzono w postępowaniu apelacyjnym dowód z opinii biegłej z zakresu szacowania wartości ruchomości, który dał podstawy do ustalenia, że wartość skradzionego roweru wynosiła 1130 zł, skradzionych nart 1380 zł., skradzionej skrzyni biegów 3.876,34 zł. (dowód karta 167 – 169). Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłej D. K., a Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości i rzetelności opinii. Pomimo tego, że wartość szkody poniesionej przez powoda wyniosła 6.386,34 zł., a pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe wypłaciło odszkodowania w wysokości 1.825 zł. uwzględnienie apelacji i powództwa w całości nie było możliwe. Sąd Okręgowy orzekając o odszkodowaniu był bowiem związany zakresem żądania, określonym przez samego powoda:

- za skradziony rower powód domagał się zapłaty 1.700 zł, otrzymał od pozwanego 545 zł. Zasądzeniu podlega różnica pomiędzy poniesioną szkodą 1.130 zł., a wypłaconym już odszkodowaniem, tj. kwota 585 zł. (1.130 – 545),

- za skradzione narty powód domagał się zapłaty 1.800 zł, otrzymał od pozwanego 780 zł. Zasądzeniu podlega różnica pomiędzy poniesioną szkodą 1.380 zł., a wypłaconym już odszkodowaniem, tj. kwota 600 zł. (1.380 – 780),

- za skradzioną skrzynię biegów powód domagał się zapłaty 1.500 zł, otrzymał od pozwanego 500 zł. Zasądzeniu nie podlega zatem różnica pomiędzy poniesioną szkodą 3.876,34 zł., a wypłaconym już odszkodowaniem, lecz różnica pomiędzy żądaniem, a wypłaconym już w tej części odszkodowaniem, tj. kwota tj. kwota 1000 zł. (1.500 – 500).

Powodowi należy się zatem odszkodowanie w kwocie 2.185 zł, a nie zasądzona przez Sąd rejonowy kwota 180 zł. Z podanych wyżej względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok. Dalej idące żądanie apelacji nie zasługuje na uwzględnienie i w tej części apelacja została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy nie zmienił orzeczenia o kosztach procesu za I instancję, albowiem w tym zakresie orzeczenie nie zostało zaskarżone. Niezależnie od tego, uwzględniając fakt, że powód wygrał swoje roszczenie w 70 %, orzeczenie o kosztach procesu za I instancję wydane na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., polegałoby na zasądzeniu od powoda na

rzecz pozwanego kwoty 115,10 zł. Takie orzeczenie byłoby krzywdzące dla apelującego powoda, a temu sprzeciwia się przepis art. 384 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach procesu za II instancję znajduje uzasadnienie w treści art. 100 zd. 1 k.p.c., przy uwzględnieniu, że powód wygrał swą apelację w 70 %. Według tych samych zasad orzeczono o zwrocie poniesionych w postępowaniu apelacyjnym wydatkach i o nieuiszczonych przez apelującego powoda opłatach.

Wacław Banasik

Małgorzata Szeromska Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

r.